

הוקר חרד (נשען על מקל בגלל שבר ברגלו) מיקריות מוזרה

יוזמתו הבלעדית של אהוד, רצצה להתרחק גם ממנה.

צמיגי "גולף"

רופתה של מלה מלבסקי, תייר רת אמריקאית בת 57, נמצאה ב-1 חוף תל-ברוך ב-10 במרס 1985. היא היתה מרוטשת, ובשלהים הראשונים של החקירה היו השוטרים בטוחים שהמדובר ברצח פרוצה.

אחרי בדיקה נוספת, כשהתברר שהמדובר באשה הקרובה לגיל 60 החליטו החוקרים שהמדובר בתאונת פגעזוברת, ובמשך זמן מה חיפשו את הנהג הרוסן.

רק אחרי חקירה קצת יותר יסודית ואחרי שזוהתה הגויה, פנו החוקרים לכיוון שהוביל לבסוף למעצרה של חווה יערי.

עלידי צירוף אבני-פיספס של מידע, גילו החוקרים קשר עיסקי בין מלבסקי הנרצחת לבין חווה יערי. נודע להם על פגישה בין השתיים, שהיתה מתוכננת לערב הרצח. אחותה של מלבסקי, המתגוררת בתל-אביב, סיפרה לשוטרים כי מלה היתה אצלה באותו

מדים אחרים למישרה, טען שהיא הובטחה לו על-ידי יוסף (טומי) לפיד, המנכ"ל הקודם של רשות-השירות. כירור עם לפיד העלה שלא הובטחה לו מישרה זו, אלא נאמר לו דבר אחר: שיסע למלא מישרה דומה בלונדון. אך זו בוטלה בינתיים.

אהוד לא הירפה ופעל בכל הכיוון נים. הוא אפילו לא חל בהכפשת שמם של המועמדים האחרים, כדי להבטיח שהמישרה תיפול לידיו.

במקביל ניסה ללכת גם בדרכים אחרות. הוא ניהל משא ומתן עם חנה זמר, עורכת העיתון דבר, כדי שאם לא יקבל את המישרה מן הטלוויזיה הישראלית יוכל לחזור לעיתון ולשמש כתב דבר בוושינגטון. זמר נטתה להסכים לשלוח את יערי לארצות-הברית, אך התנתה את נסיעתו בכך שאחרי שובו משליחותו ימשיך לשמש ככתב-העיתון בארץ. יערי הסכים אף לתנאי זה, ובלכך שיוכל לצאת מהארץ לתקופה ארוכה.

נוסף למשאומתן הזה עם ביטאון ההסתדרות, ניסה יערי למצוא גם ערוץ-יציאה אחר. הוא פנה לגורמים בסוכנות היהודית ואצל גופים אחרים.

ולעיתים הוא מצטייר כאיש היסטרי ועצבני. הוא מחליף נאמנויות לפי הנוחיות. גם חבריו אומרים עליו שהוא אופורטוניסט מצליח. הוא מצטייר כאיש חזק ובעל כוח, אך חבריו הקרובים יודעים שהיתה מי שהצליחה להטיל עליו מורא. היתה זאת חווה, אשתו. למרות שניסה לעיתים ליצור לעצמו תרמית של גבר בעל מאהבות, הוא פחד מאשתו והיא לא הסתירה את קינאתה לו. לעיתים קרובות היה עניין זה הרקע למריבות ביניהם.

לפני כמה חודשים גילה אהוד יערי כי לאשתו יש קשרים מורלים והרוקים ביותר עם אשה, זו המכונה עתה "האשה באדום". בתחילה חשש שהמדובר בקשרים לסביים בין השתיים. אחרי זמן קצר התברר לו שלא אים הסכים מיניים, אך שלאותה אשה יש השפעה כמעט מאגית על חווה יערי.

היו סוד, ומדי כמה חודשים דובר בבית הנאה, שבשכונת-רמות כירושלים, על פירוד ואף על גירושין. אהוד עצמו לא הסתיר את הדבר, ואף דיבר על כך לפני יותר משנה עם יאיר שטרן, מנהל מחלקת-החרשות בטלוויזיה.

חווה יערי (משמאל) על ספסל-הנאשמים. מימין: שוטר ושוטרת תדמית מאוד אמינה - מה מסתתר מאחוריה?

יום וסיפרה לה כי היא צריכה לצאת לפגישה עם בחורה בשם חווה יערי, המטפלת בחלק מענייניה הכספיים בארץ. היא מסרה על מועד ומקום הפגישה.

השוטרים הלכו ליערי כדי לשמוע את גירסתה. היא לא הכחישה את שאכן קבעה איתה פגישה בתל-אביב באותו הערב, אך הסבירה שהיא עצמה הגיעה למקום המיפגש מאוחר מדי, והפגישה לא יצאה כלל אל הפועל. יערי לא סיפקה בשלב ההוא לחוקרים כל מידע על הקשרים העיסקיים שהיו לה עם הנרצחת. לחוקרים קשה היה להאמין באותו השלב כי אשתו הנאה והמטופחת של כוכב הטלוויזיה מער-רבת כאיזה שהוא אופן ברצח אכזרי של תיירת אמריקאית עשירה, והם הסתפקו בבדיקה כמעט שיגרתית של צמיגי מכוניתה של יערי.

כאשר ערכו את הבדיקות הראשוניות בשטח שבו נמצאה הגופה בחולות תל-ברוך, לקחו באופן אוטומטי גם טביעות-גבס של צמיגי-מכונית שהיו במקום. יערי סיפקה לשוטרים, ללא הנהג עפפה, את מכונית הגולף האדומה שלה לבדיקה. הבדיקה לא הוכיחה או שום קשר בין צמיגי המכונית הקטנה לבין תבנית הצמיגים שנמצאו בחוץ-הים.

החוקרים הניחו לבלונדית היפה וחופשו כיוון אחר, כשהם עריין נוטים להאמין בגירסת הפגעזוברת.

בניסיון למצוא מישרה של שליח בחו"ל. ברור שהוא רצה לצאת מן הארץ ככל מחיר. עדיין לא ברור אם הכוח שעמד מאחורי הרצון העז הזה היתה חווה, אשתו, שידעה כי החבל עומד להתהדק סביב צווארה, או שהיתה זו

לפני כמה חודשים אמר יערי כי הוא רוצה להישלח לווינגטון, כדי למלא את תפקיד כתב הטלוויזיה בכירה האמריקאית. ככל שעברו הימים והתיקרב סיום תפקידו של אלימלך רם שם, התחיל אהוד ללחוץ בחוזקה על ידי ממונים עליו. גם כשידע שיש מועד

חרמון יערי: הקבלה מוזרה

כאשר אמרה חווה יערי לשופט חיים אילת כי אינה רוצה להיות עמוס ברנס שני, ענה לה השופט: ואני אינני רוצה שתהיי שימעון חרמון שני

יתכן שמה שהזכיר לשופט את פרשת עורך-הדין שימעון חרמון שהורשע ברצח חברתו, האחות כרמלה בלאס, היה פקד מישל חרד. שחקר את שתי הפרשות. אולם יש הרבה מאוד מן המשותף בין פרשת רצח כרמלה בלאס ופרשת רצח מלה מלבסקי - גם לולא העובדה שחוקר מוכשר אחד חקר את שתיהן.

שימעון חרמון - כרמלה בלאס

גופתה של כרמלה בלאס נמצאה שרופה ומושחתת ליד ביר-זית, מעבר לקו הירוק.

למיטרה לא היה בתחילה כל רמז למניע או לסיבה לרצח. לנרצחת לא היה קשר לעולם התח-תון, ולא היו לה שונאים.

הקשר הראשון בין חרמון לפר-שת הרצח נודע, בגלל פגישת-עסקים עם שימעון חרמון, שנקר בעה ביומנה של המנוחה לערב-הרצח. מאז לא ראה אותה איש.

חרמון הכחיש כי נפגש עם המנוחה, כקבוע מראש. הוא טען, וטוען עד היום, כי פגישה כזו לא התקיימה כלל.

ברגע שהתעורר חשד נגד חרמון, הוציא חרד צווי-האזהרה לכל הטלפונים שאליהם יכולות היו להתקבל שיחות של החשוד.

חדש חשב כי חרמון השתמש במכונית הסובארו הלבנה שלו, לשם העברת הגופה למקום שבו נמצאה. המכונית נבדקה ונמצאו בה מימצאים מחשידים.

החוקרים גילו כי חרמון רחץ את מכוניתו בבוקר שאחרי הרצח והחליף את כל ארבעת הצמיגים.

אבל הדבר העיקרי המשותף לשני המיקרים הוא אישיותם של החשודים.

כאשר נעצר עורך-הדין חרמון כחשוד ברצח, פרצה סערה בין עורכי-הדין. איש לא יכול היה להאמין כי אדם מכובד, בעל מיקצוע אקדמי, חובש-כיפה וממישפחה טובה, מסוגל לבצע מעש כזה. גם המניע, בקשתה של הנרצחת להכיר באבהות לעובר שבבטנה, לא נראה סביר. לא היה זה רצח בין עבריינים, או חיסול-חשבונות. המיקרה זעזע כל אדם. מכיוון שפיתאום היה מדובר בבני-אדם מהצמרת החברתית, הרחוקים מפשע ומעבריינות. החלחלה שעורר המיקרה התמקדה בשאלה: האם זה יכול לקרות גם לני-אזרחי? אותו הדבר, אולי במישנה תוקף, נכון לגבי החשד כי חווה יערי ביצעה את הפשע. היא לא רק בעלת תואר אקדמי ורקע חברתי גבוה, אלא גם אשה, אם לילדים וענוגה למראה. השאלה שהטרידה את הפרקליטים במישפט חרמון: האם זה יכול לקרות גם אצלנו? מטרידה הפעם ביתר שאת חוגים רחבים.